

תת"ע (תל אביב) 4480-05-24 - מדינת ישראל - נ' מיריאל שלום-

תת"ע (תל-אביב-יפו) 4480-05-24 - מדינת ישראל נ' מיריאל שלום שלום תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 4480-05-24

מדינת ישראל

- באמצעות ב"כ עו"ד ביטון

נגד

מיריאל שלום

- באמצעות ב"כ עו"ד קריביצקי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה במחוז תל-אביב-יפו (בת-ים)

[25.06.2024]

כבוד השופטת מיכל דואני בהירי

החלטה

לפני בקשה לתיקון כתב האישום.

המאשימה הגישה כ"א כנגד הנאשמת בגין עבירה של אחיזה או שימוש בטלפון נייד, בניגוד לתקנה 28(ב)(1) לתקנות

התעבורה.

ביום 10.6.24 התקיים דיון ראשון במעמד הצדדים.

ב"כ המאשימה הודיע כי בכוונתו להגיש כ"א מתוקן, טרם ניתן מענה לאישום, בדרך של הוספת עדים.

ב"כ הנאשמת התנגד וביקש לטעון לבקשה.

הוסבר כי במסגרת ההליך התנהל הליך של עיכוב ומעצר. אולם, אין לכך תיעוד בחומר הראיות או בכ"א. נטען כי נוכח

חסרים בחומר הראיות ביקש ב"כ הנאשמת להגיע להסדר טיעון עם המאשימה. עוד נטען כי שימוש המאשימה

בטענות שהעלה בפניה ב"כ הנאשמת, לצורך תיקון כתב האישום, מרוקן מתוכן את הליך ההידברות המקדים. נטען,

כי בהתאם לפסיקה, אין לתת יד לתיקון כתב אישום ולשיפור מצבה הראייתית של המאשימה, על בסיס משא ומתן

שהתנהל בין הצדדים.

נטען כי מדובר בראיה שלא היתה בתיק אשר מבוקש להוסיף כעת.

אין לבצע השלמת חקירה, הוספת ראיות בעקבות הליך מו"מ או תיקון כתב האישום.

ב"כ המאשימה מבהיר כי לא מדובר בהשלמת חקירה או באיסוף ראיה שלא היתה בתיק. המסמכים החסרים מצויים

היו במחשב המשטרתי וניתן להיווכח כי אין המדובר ביצירת "חומר חקירה" חדש, בהתאם למועדים המצוינים

במערכת.

נטען כי ב"כ הנאשמת העלה טענה בדבר חוקיות המעצר, מאחר ולא קיים דוח מעצר בחומר הראיות. בשלב זה, בדק ב"כ המאשימה את המידע המצוי במחשב המשטרתי, טרם המשיך בניהול מו"מ. במערכת מצויים כלל דוחות הפעולה והראיות. עלה כי קיים דו"ח מעצר וכן דוחות פעולה של שוטרים המתייחסים למעצר בלבד. השוטרים אינם קשורים לאכיפת העבירה של שימוש/אחיזה בטלפון נייד כי אם לשלב המעצר בלבד. המאשימה בדקה את הטענה שהעלה ב"כ הנאשמת, והרי זה מחובתה להעביר את דו"ח המעצר לסנגור ולציין קיומו של הדו"ח, לאחר שאותר במערכת המשטרית. עוד נטען כי ב"כ הנאשמת לא העלה כל טענה לעניין השוטרים והמאשימה הוסיפה אותם לכ"א על דעת עצמה. למאשימה זכות לתקן את כתב האישום טרם בוצעה הקראה. לאחר שבחנתי טענות הצדדים מצאתי כי יש לאפשר הגשת כתב האישום המתוקן לתיק. שיקול הדעת הנתון לביהמ"ש, במסגרת תיקון כתב אישום, לפי סעיף 92(א) לחסד"פ, לשונו: "בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקשת בעל דין, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן; התיקון ייעשה בכתב האישום או יירשם בפרוטוקול". מכאן שבכל עת שלאחר תחילת המשפט - לאחר מתן מענה לכתב האישום, בית משפט רשאי להיעתר לבקשת בעל דין לתקן את כתב האישום, אלא שהתנאי הקבוע בחוק ולאורו תיבחן הבקשה וההיעתרות לה, הוא שלנאשם ניתנה "הזדמנות סבירה להתגונן". לעומת זאת, תיקון כתב האישום קודם החל המשפט, קבוע בסעיף 91 לחסד"פ, ועניינו "תיקון כתב אישום בידי התובע". לשון הסעיף: "תובע רשאי, בכל עת עד לתחילת המשפט, לתקן כתב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, במסירת הודעה לבית המשפט המפרטת את השינוי; בית המשפט ימציא העתק מן ההודעה לנאשם". כך, לביהמ"ש כלל לא נתון שיקול דעת. ההחלטה האם להגיש כתב אישום מתוקן, עד תחילת המשפט, נתונה לתובע, ולו בלבד. כדי להכריע בסוגיה שלפני עלי להכריע תחילה בשאלה שלהלן, העומדת בבסיס ההכרעה: האם משפטו של הנאשם החל טרם התבקש תיקון כתב האישום? הנפקות לתשובה בשאלה זו תוביל לקביעה האם המאשימה נדרשה לקבל את אישור בית המשפט לתיקון כתב האישום אם לאו.

לשון סעיף 143 לחסד"פ מפורשת. "תחילת המשפט" הוא ביצוע הקראה לנאשם. עוד נקבע בסעיף זה כי ניתן לקבל את הודעת הסניגור שביצע הקראה לנאשם, ולכך יש לתת ביטוי בפרוטוקול הדיון.

כך לשון הסעיף: "אם הודיע הסניגור לבית המשפט, כי קרא את כתב האישום באזני הנאשם והסביר לו את תכנו, ואם אישר הנאשם את ההודעה; דברי הנאשם וסניגורו יירשמו בפרוטוקול".

עוד לעניין הפרשנות הראויה למושג "תחילת משפט" (שם, לעניין מעצר) ר' בש"פ 9997/07 אוטר תומר גיאורגדזה נ' מדינת ישראל, מיום 10.12.07.

בעניינו, אין מחלוקת כי טרם ניתן מענה לאישום.

מדובר בדיון ראשון.

הנאשמת לא נכחה באולם ביהמ"ש.

ב"כ הנאשמת לא ציין לפרוטוקול כי בוצעה הקראה לנאשמת באמצעותו.

המסקנה המתבקשת היא שאנו מצויים בגדרו של ס' 91 לחסד"פ ומכאן שעל התביעה למסור הודעה לביהמ"ש ועל ביהמ"ש לקבל את כתב האישום המתוקן.

למעלה מן הצורך, ב"כ הנאשמת מפנה למספר החלטות, בהן דחו בתי המשפט בקשות לתיקון כתבי אישום לחומרה, בעקבות הליכי הידברות.

על בסיס פסיקה זו סבור כי לא ניתן לאפשר את התיקון, גם אם הוראות החוק קובעות אחרת.

ראשית, יש לזכור כי החלטות בסוגיה זו ניתנו לכאן ולכאן, וכאמור, מרביתן אינן מהוות הלכה מחייבת.

שנית, לא מצאתי בפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשמת מקרה הדומה לעניינו.

באשר לת"פ 22728-08-15, מדינת ישראל נ' קוזלוב, מיום 23.11.15:

ראשית, ביהמ"ש בהליך זה נתן שהות לצדדים לבחון עמדתם ולא דחה את הבקשה. ממילא, יש לזכור, כי אין מדובר בהלכה מחייבת מאחר ומדובר בהחלטה של בימ"ש השלום.

שנית, בהליך זה בוצעה הקראה, גם אם פורמלית, והתיק הועבר במסגרת "יום מוקד", להידברות.

ביהמ"ש קבע כי מדובר בבקשה לתיקון כ"א לפי סעיף 92 (א) לחסד"פ, ולא בהודעה לפי סעיף 91.

על בסיס החלטה זו מצא ביהמ"ש לבחון האם ניתנה לנאשם "הזדמנות סבירה להתגונן".

כאמור, לא כך בעניינו.

אין ספק כי על התביעה להקפיד הקפדה יתרה בניסוח כתבי האישום.

לעניין זה אפנה לרע"פ 2581/14 יקותיאלי נ' מדינת ישראל, מיום 12.2.15. בין היתר ציין ביהמ"ש כי במסגרת כתב האישום מתוודע הנאשם לעדים העתידיים ובכך מעריך את הסיכון הרובץ לפתחו.

תיקון מהותי של כתב האישום לחומרה מעלה קושי נוכח ערעור האיזון שבין הצדדים, שכן, ציפיית הנאשם היא שלא ירעו את מצבו בשל הליכי מו"מ. הציפייה היא לשיפור מצבו, ולמצער, לא יורע לו.

איני מתעלמת מגישת בתי המשפט השונים בדבר הקושי בתיקון כתב אישום בעקבות הליכי משא ומתן או הליכי גישור, ר' למשל: ת"פ 18235-08-15, פמת"א נ' קפלן ואח', מיום 1.3.17, לעניין הוספת מתלונן כעד תביעה לאחר שזה לא נחקר כלל טרם הגשת כ"א.

כן ר' ת"פ 2511-01-14 מדינת ישראל נ' סמקו, מיום 1.6.14, גם שם נידונה הסוגיה לאורו של ס' 92(א) לחסד"פ, ולאחר שהתבקש תיקון מהותי המעמיד את הנאשם בסיכון להרשעה בעבירה שעונשה כפול מזה שהיה צפוי מלכתחילה.

במקרה אשר לפניי, ממילא אין המדובר בתיקון מהותי, העבירה המיוחסת לנאשמת היא אותה עבירה. התיקון כלל אינו נוגע לעצם העבירה המיוחסת לנאשמת בכתב האישום, כי אם להליך המעצר הנלווה לו.

עוד הפנה ב"כ הנאשמת לת"פ 7788-04-18 מדינת ישראל נ' אזולאי ואח', מיום 26.1.20.

גם מכאן לא מצאתי להקיש לתיק אשר בפניי.

בהליך זה בוצעה השלמת חקירה בעקבות ניהול מו"מ עם ב"כ הנאשמים, שמטרתה היתה בדיקת קיומן של טביעות אצבע על שקית הסמים.

הדוחות, ומהם הצורך בהוספת עדי תביעה, כולם נכתבו ונערכו קודם העלה הסגור טענותיו ובטרם הוגש כתב האישום.

העובדה כי לא הועברו לתיק החקירה ונתרו במחשב המשטרתי אין בה כדי להעיד על איסוף ראיות חדשות או השלמת חקירה.

נוכח האמור, שיקול הדעת האם להגיש את כתב האישום המתוקן בתיק אשר לפניי, אינו נתון לבית המשפט כי אם לתביעה.
כתב האישום המתוקן, אשר סומן ת/1, יתקבל לתיק.
ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"ד, 25 יוני 2024, בהעדר הצדדים.